

РЕШЕНИЕ

№ 4118

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 34 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател:

при участието на секретаря

като разгледа докладваното от Гражданско дело № 20201110111483 по описа за 2020 година

Предявен е иск по чл.59 ЗЗД от Д. с ЕГН *****,, чрез адв., срещу за сумата 5500лв. – обезщетение за лишаване от ползване за периода 14.01.2019г. до 28.02.2020г. на собствения на ищеца имот, представляващ поземлен имот №....., находящ се в цялото с площ 1285кв.м., ведно със законната лихва от датата на исковата молба – до плащането. Ищецът твърди, че е собственик на имота съгласно, но повече от 9-10г. ответникът погребва в същия имот починали хора. Ищецът е водил успешно и други дела срещу ответника на същото основание за предишни периоди.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който оспорва иска. Сочи, че гробищен парк функционира от 1965г., през 2002г. дирекция „Архитектура и градоустройство“, район Подуяне, е издало разрешение за строеж на ограда на гробищния парк /построена и нанесена в кадастъра/, като същата минава през имота на ищцата така, че част от имота ѝ попада в гробищния парк. Тази част подлежала на принудително отчуждаване съгласно чл.205,т.3 ЗУТ, като срокът за приключване на процедурата по отчуждаване, предвиден в чл.208 ЗУТ, не бил изтекъл.

С доклада по делото приет от страните без възражение в доказателствена тежест на ищеца е разпределено да докаже, че ответникът е ползвал имота на ищеца в исковия период без основание, което води до обедняване на ищеца и обогатяване на ответника, както и размер на сумата, с която се е обеднил. Ответникът следва да докаже, че ползва имота с основание. Още с доклада е отделено като безспорни фактите: Ищцата е собственик на поземлен имот №....., находящ се в на основание цялото с площ 1285кв.м.съгласно, д. №..... на нотариус Р. и НА за дарение от 17.6.1975г.

В открито съдебно заседание на 22.02.2024г. ищцата е уточнила, че претенцията е за ползване на 513кв. м от описания в искова молба имот, като докладът е допълнен по делото с нарочно определение.

По делото не се спори, че ответникът действително е ползвал 513 кв. м . за този период от описания имот. Не се спори и да е собственост на ищцата. Възражението на ответника е направено по отношение на това, че този имот подлежал на принудително отчуждаване по реда на ЗОс.

От представения нотариален акт от 11.5.2009г. е видно, че ищцата е призната за собственик на поземлен имот с площ 1285кв.м., находящ се в представляващ имот с пл. №....., нанесен в кадастрални листове 277 и 250в планоснимачен район, при граници – шоси, попадащ съгласно дворищна регулация, утвърдена със заповед № от 4.3.1996г. в УПИ №1 – за стопанска зона към гробищен парк. От представена нотариална покана, връчена на ответника на 2.8.2010г. се установява, че ищецът е поканил ответника да му плаща обезщетение за половината от дворното място в размер на 500 евро/месечно. Не се спори, че 513 кв.м. от процесния имот са отделени с масивна ограда и са включени в гробищния парк. Не се спори и че тази част от имота подлежи на отчуждаване, като процедурата все още не е завършила.

Съгласно заключението към СОЕ наемът на имот с площ 513 кв.м. за периода 14.01.2019г до 28.02.2020г. е в размер на 5515.62лв.

Предвид горното, ищецът е доказал поставените в негова доказателствена тежест факти – а именно, че ответникът е ползвал имота на ищеца в исковия период, което води до обедняване на ищеца и обогатяване на ответника със сумата 5500 лева. Същевременно ответникът не е установил основание да ползва процесната част от имота.

Предвид изложеното, искът е основателен и следва да се уважи изцяло.

Разноски се дължат на ищеца в размер на 2735лв. , от които 220лв. държавна такса, 650лв. - депозит ВЛ и 1865лв. - възнаграждение за адвокатска защита.

С оглед горното, СРС

РЕШИ:

ОСЪЖДА с чрез кмета, да плати на Д. с ЕГН *****, сумите: - 5500 лева – обезщетение за лишаване от ползване за периода 14.01.2019г до 28.02.220г. на част от 513кв.м. от собствения на ищеца имот, целият с площ 1285кв.м., находящ се в представляващ имот с пл. №....., нанесен в кадастрални листове 277 и 250в планоснимачен район, при граници – шосе, попадащ съгласно дворищна регулация, утвърдена със заповед № от 4.3.1996г. в УПИ №1 – за стопанска зона към гробищен парк, ведно със законната лихва от подаване на искова молба - 28.02.2020г , до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА с чрез кмета, да плати на Д. с ЕГН ***** сумата в размер на

2735лв. разноси , сторени в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните .

Да се изпрати препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____